

DEN TRADISJONELLE LATINSKE MESSEN

12. FEBRUAR 2012
ST JOSEPH KIRKE

SØNDAG SEXAGESIMA

UNDER INNGANGSPROSESJONEN:

Som spredte korn ble samlet og malt og tilberedt, så de i dette brødet er gjort så helt til ett, slik må ditt folk du samle, å Gud, fra hvert et sted, til ett i tro her nede, til ett i evig fred.

Som berg om høsten bugner av druer tett i tett, og deres dråper samles i vinen og blir ett - slik la din kirke samles, vår Gud, fra viden jord: én Far og én familie om himmelrikets bord.

ASPERGES ME synges

Asperges me, Domine, hyssopo et mundabor: lavabis me, et super nivem dealbabor. (Ps. 50) Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam. Gloria Patri et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen. Asperges me ...

INNGANGSVERS:

Exsurge, quare obdormis, Domine? exsurge, et ne repellas in finem. Quare faciem tuam avertis, oblivisceris tribulationem nostram? adhæsit in terra venter noster: exsurge, Domine, adjuva nos, et libera nos. (Ps.) Deus, auribus nostris audivimus: patres nostris annuntiaverunt nobis. Gloria Patri ..... Exsurge, quare obdormis ....

- Reis deg, Herre, hvorfor sover du? Reis deg og støt oss ikke for alltid bort. Hvorfor vender du ditt åsyn bort, glemmer vår nød? Vårt legeme henger ved jorden. Reis deg, Herre, kom oss til hjelp og frels oss. Gud, med våre ører har vi hørt det; våre fedre har fortalt oss om det. Ære være ...

KYRIE

fra MESSE XVII

(Salmeboken nr. 17)

KOLLEKTBØNN:

Deus, qui conspicias, quia ex nulla nostra actione confidimus: concede propitius; ut contra adversa omnia, Doctoris gentium protectione muniamur. Per Dominum nostrum ... - Gud, du som ser at vi ikke setter vår lit til noen egen gjerning, unn oss i nåde at vi ved folkeapostelens hjelp må vernes mot alt som kan skade oss. Ved vår Herre ...

LESNING: 2 Kor. 11:19-33; 12:1-9

Fratres: Libenter suffertis insipientes: cum sitis ipsi sapientes. .... -

Brødre, dere tåler jo godt dårer siden dere selv er vise. Dere tåler det jo om noen gjør dere til treller, om noen eter dere opp, om noen fengsler dere, om noen opphøyer seg over dere, om noen slår dere i ansiktet. Jeg sier det med skam som om vi i dette stykket hadde vært svake. Men det som noen brisker seg med, jeg taler i dårskap - det brisker jeg meg også med. Dere er hebreere, det er jeg også. Dere er israelitter, jeg og. Dere er av Abrahams ætt, jeg og. Dere er Kristi tjenere, - jeg taler som en dåre - jeg er det enda mer: i mer strev, oftere i fengsel, mishandlet over all måte, ofte i dødsfare. Av jødene har jeg fem ganger fått førti slag på ett nær. Tre ganger er jeg blitt hudflenget, en gang stenet, tre ganger har jeg lidd skipbrudd, et døgn har jeg vært i havdypet, ofte vært på reiser, i farer på elver, i farer mellom røvere, i farer hos mitt folk, i farer hos hedningene, i farer i byer, i farer i ørkenen, i farer på havet, i farer mellom falske brødre, i arbeid og sorg, ofte i nattevåk, i sult og tørst, ofte i faste, i kulde og uten klær, og dertil det som kommer utenfra, det daglige tilløp til meg, omsorgen for alle menighetene. Hvem er svak uten at jeg også blir svak? Hvem forarges uten at det brenner i meg og? Skal jeg rose meg, så vil jeg rose meg av det som hører til min svakhet. Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader som er høylovet i evighet, vet at jeg ikke lyver. I Damaskus holdt kong Aretas' landshøvding vakt over

damaskenernes by for å gripe meg, og gjennom en luke ble jeg firt i en kurv ned over muren, og på den måten slapp jeg ut av hans hender. Skal jeg rose meg? - det passer seg visselig ikke - så vil jeg gå over til syner og Herrens åpenbaringer. Jeg kjenner et menneske i Kristus, som for fjorten år siden om det var i legemet, vet jeg ikke, eller utenfor legemet, vet jeg ikke, Gud vet det - ble bortrykket til den tredje himmel. Og jeg vet at dette menneske - om i legemet eller utenfor legemet vet jeg ikke, Gud vet det - ble bortrykket til Paradiset og hørte hemmelighetsfulle ord som et menneske ikke har lov å uttale. Av slikt vil jeg rose meg; men hos meg selv vil jeg ikke rose meg av annet enn mine svakheter. Men om jeg ville rose meg, var jeg ikke noen dåre, for jeg ville si sannheten; men jeg lar det være, så ingen skal tenke høyere om meg enn det han ser i meg, eller det han hører av meg. Og forat jeg ikke skal hovmode meg av de høye åpenbaringer, har jeg fått en brodd i kjødet, en Satans engel, så den kunne gi meg neveslag. Derfor ba jeg Herren tre ganger at den skulle vike fra meg. Og han sa til meg: "Min nåde er nok for deg; for kraften blir fullendt i svakhet." Derfor vil jeg gjerne rose meg av mine svakheter, så Kristi kraft kan bo i meg.

GRADUALE:

**Sciant gentes, quoniam nomen tibi
Deus: tu solus Altissimus super omnem
terram. Deus meus, pone illos ut
rotam, et sicut stipulam ante faciem**

venti. - Folkene skal vite at ditt navn er Gud; du alene er den høyeste over all jorden. Min Gud, la dem dreies som hjulet, virvle som agner for vinden.

TRACTUS:

Commovisti, Domine, terram, et conturbasti eam. Sana contritiones ejus, quia mota est. Ut fugiant a facie arcus: ut liberentur electi tui. - Du har skaket jorden og fått den til å skjelve. Bøt revnene, for den står ikke støtt. La dine utvalgte unnslippe fra buens piler og bli frelst.

EVANGELIUM: Lk. 8:4-15

In illo tempore: Cum turba plurima convenirent, et de civitatibus properarent ad Jesum, dixit per similitudinem: .... -

På den tid da det hadde samlet seg mye folk, og det løp mange fra byene til Jesus, sa han i en lignelse: "En såmann gikk ut og sådde sin sæd, og da han sådde, falt noe langs med veien og ble tråkket ned, og himmelens fugler åt det opp. Og noe falt på stengrunn, og da det vokste opp, visnet det fordi det ikke hadde væte. Og noe falt mellom torner, og tornene vokste opp sammen med det og kvalte det. Og noe falt i god jord, og da det vokste opp, ga det hundre fold." Da han hadde sagt dette, ropte han: "Den som har ører å høre med, han høre." Men hans disipler spurte ham hva denne lignelsen skulle bety.

Han sa til dem: "Dere skal få vite hemmeligheten i Guds rike; men de andre får det i lignelser, for at de skal se og likevel ikke se, høre og ikke forstå. Dette er lignelsen: Sæden er Guds ord. Det langs med veien er de som hører, men så kommer djevelen og tar ordet bort fra deres hjerte, så de ikke skal tro og bli frelst. Det på stengrunnen er de som tar imot ordet med glede når de hører det, men de har ingen rot; de tror for en tid, men i prøvestunden faller de fra. Men det som falt mellom torner, er de som hører, men kveles mens de vandrer under sorger og rikdom og livets lyst, og bærer ikke frukt. Men det i den gode jorden er de som hører ordet med et godt og edelt hjerte og tar vare på det, og de bærer frukt i tålmod."

PREKEN – *først synges:*

Veni, creator Spiritus, mentes tuorum visita, imple superna gratia, quæ tu creasti pectora.

Qui diceris Paraclitus, altissimi donum Dei, fons vivus, ignis, caritas et spiritalis unctio.

CREDO I – Salmebok nr 21

OFFERTORIUM:

Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea: inclina aurem tuam, et exaudi verba mea: mirifica misericordias tuas, qui salvos

facis sperantes in te, Domine. - Led mine steg støtt på dine veier, så min fot ikke skal snuble. Len ditt øre til meg og hør mine ord. Vis din underfulle miskunn, du som frelser dem som håper på deg, Herre.

STILLE BØNN

Oblatum tibi, Domine, sacrificium vivificet nos semper, et muniat. Per Dominum nostrum ... - Herre, la den offergave som vi bærer fram for deg, alltid gi oss liv og vern. Ved vår Herre ...

PREFASJON (*for Hl. Treenighet*)

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, ... - I sannhet verdig og rett er det, riktig og gagnlig at vi alltid og overalt takker deg hellige Herre, allmektige Fader, evige Gud. Du som med din enbårne Sønn og den Hellige Ånd er én Gud og én Herre, ikke i én persons enhet, men i det ene vesens Treenighet. For det vi etter din åpenbaring tror om din herlighet, det tror vi også om din Sønn, det samme tror vi om den Hellige Ånd uten noen skillende ulikhet: så vi med bekjennelsen av den sanne og evige guddom tilber det særpregede i personene, enheten i vesen og likheten i majestet. Og den prises av engler og erkeengler, av kjeruber og serafim som ikke holder opp med daglig å rope med én røst, idet de istemmer:

SANCTUS og AGNUS DEI - XVII

KOMMUNIONSVERS:

Introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam. - Jeg vil gå fram for Guds alter, for Gud, min ungdoms glede.

BØNN ETTER KOMMUNION:

Supplices te rogamus, omnipotens Deus: ut quos tuis reficis sacramentis, tibi etiam placitis moribus dignanter deservire concedas. Per Dominum nostrum ... - Vi ber deg ydmykt, allmektige Gud: unn dem som du styrker med dine sakramenter, å tjene deg verdig ved en ferd som tekkes deg. Ved vår Herre ...

ITE MISSA EST – fra messe XVII

VELSIGNELSE

DET SISTE EVANGELIUM

Ave Regina cælorum, Ave Domina Angelorum. Salve radix, salve porta, ex qua mundo lux et orta: Gaude Virgo gloriosa, super omnes speciosa: Vale, o valde decora, et pro nobis Christum exora.

**Neste TLM er søndag 26. februar
kl 19.00 – 1. søndag i fasten.**

Deretter: 11. og 25. mars.